

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 67.982/1
van 2 oktober 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme ‘houdende de
goedkeuring van het compendium bemonsterings- en
analysemethodes in het kader van het Mestdecreet (BAM)’

Op 2 september 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de goedkeuring van het compendium bemonsterings- en analysemethodes in het kader van het Mestdecreet (BAM)’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 september 2020. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 oktober 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme strekt ertoe het compendium bemonsterings- en analysemethodes in het kader van het Mestdecreet (BAM) goed te keuren (artikel 1 van het ontwerp).

Dit compendium bevat de nadere bepalingen over de wijze van de door de erkende laboratoria en de geregistreerde monsternemers uit te voeren staalnames en analyses in het kader van het decreet van 22 december 2006 ‘houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen’ (hierna: Mestdecreet).

Het compendium is bedoeld om in de plaats te komen van de ministeriële besluiten van respectievelijk 7 november 2012 ‘tot vaststelling van de monsternemingen en analyses, uitgevoerd in het kader van het Mestdecreet, waarvoor een aanmelding moet gebeuren via het door de Mestbank beschikbaar gesteld internetloket en tot bepaling van de nadere regels voor de aanmelding en het internetloket’ en 3 juli 2019 ‘houdende de goedkeuring van het compendium bemonsterings- en analysemethodes in het kader van het Mestdecreet (BAM) en tot opheffing van bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2011 betreffende de erkenning van laboratoria in het kader van het Mestdecreet’, die worden opgeheven (artikel 2).

Het compendium treedt in werking op 1 september 2020 (artikel 3).

3. Uit de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef blijkt dat voor de ontworpen regeling rechtsgrond wordt gezocht in de artikelen 4, § 4, en 61, § 8, van het Mestdecreet en de artikelen 45, § 1, 53/1, 58/4, en 58/5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 ‘tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)’.

3.1. Gevraagd om voor ieder onderdeel van het compendium de concrete rechtsgrond aan te duiden,¹ antwoordde de gemachtigde:

“Het volledige besluit vindt in de eerste plaats rechtsgrond in artikel 61, §8, van het Mestdecreet en in artikel 45, §1, van het VLAREL. Daarnaast zijn er nog een aantal andere artikelen die mee rechtsgrond bieden aan een aantal specifieke bepalingen.

Artikel 4, §4, van het Mestdecreet en artikel 53/1 van het VLAREL bieden mee rechtsgrond aan de bepalingen van het compendium die betrekking hebben op het

¹ Op het niveau van het besluit van de Vlaamse Regering, wat betreft de machtiging aan de minister, en op het hogere niveau van de decreetgever, wat betreft de machtiging aan de Vlaamse Regering.

verwerken, opvragen en uitwisselen van gegevens. Deze bepalingen zijn hoofdzakelijk terug te vinden in BAM/deel8/03, BAM/deel8/04 en BAM/deel8/20).

Voor wat betreft het gebruik van de GPS datalogger, dat in hoofdzaak terug te vinden is in BAM/deel8/04, is er daarnaast nog een specifieke delegatie opgenomen in artikel 58/4 van het VLAREL.

In artikel 58/5 van het VLAREL ten slotte is een delegatie vermeld voor het bepalen van de toegestane afwijking, hetgeen nader uitgewerkt is in BAM/deel8/02 van het compendium.”

3.2.1. Voor de ontworpen regeling kan in beginsel rechtsgrond worden ontleend aan artikel 45, § 1, tweede lid, VLAREL, waarin wordt bepaald dat het compendium op voorstel van de bevoegde afdeling wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit en dat de inhoudstafel bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Bijkomend kan er rechtsgrond worden gevonden in artikel 58/5 VLAREL waarbij de minister in het BOC of in het BAM voor een of meer parameters de toegestane afwijking kan vastleggen, hetgeen *in casu* nader is uitgewerkt in BAM/deel8/02 van het compendium.

3.2.2. Waar de gemachtigde de artikelen 53/1 en 58/4 VLAREL als rechtsgrond aanduidt voor de bepalingen van het compendium die respectievelijk betrekking hebben op het verwerken, opvragen en uitwisselen van gegevens (hoofdzakelijk terug te vinden in BAM/deel8/03, BAM/deel8/04 en BAM/deel8/20) en op het gebruik van de gps-datalogger (in hoofdzaak terug te vinden in BAM/deel8/04), dient te worden opgemerkt dat de in de artikelen 53/1 en 58/4 VLAREL vervatte delegaties aan de minister enkel rechtsgrond kunnen bieden in zoverre deze gegevensuitwisseling geen betrekking heeft op persoonsgegevens. Bovendien dient, wat betreft het gebruik van de gps-datalogger, waarvoor artikel 58/4 VLAREL als rechtsgrond wordt aangehaald, tevens te worden vastgesteld dat betreffend artikel gebruikseisen bepaalt voor de geregistreerde monsternemer en niet voor de laboratoria.

3.2.3. Tot slot dient te worden opgemerkt dat het toepassingsgebied van BAM/deel8/20, in zoverre het betrekking heeft op de Code van Goede Praktijk Bodembescherming en het ministerieel besluit van 19 maart 2004 ‘houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen’, buiten de delegatie vervat in artikel 45, § 1, tweede lid, VLAREL valt, zodat om doorgang te kunnen vinden de ontworpen regeling dienovereenkomstig zal moeten worden ingeperkt.

3.3.1. Artikel 45, § 1, 4°, VLAREL bepaalt dat een erkend laboratorium als vermeld in artikel 6, 5°, d), voor de monsternemingen, beproevingen, metingen en analyses waarvoor het erkend is, het compendium bemonsterings- en analysemethodes in het kader van het Mestdecreet, afgekort BAM, toepast. Artikel 4, § 1, 35°, VLAREL omschrijft het compendium bemonsterings- en analysemethodes in het kader van het Mestdecreet als “het methodenboek met bemonsterings- en analysemethodes voor meststoffen, bodem en diervoeders in het kader van het Mestdecreet, vermeld in artikel 61, § 8, eerste lid,² van het Mestdecreet”.

² Artikel 61, § 8, eerste lid, van het Mestdecreet bepaalt:

“§ 8. De staalnames en de analyses in het kader van dit decreet moeten gebeuren overeenkomstig het door de Mestbank beheerde ‘methodenboek met bemonsterings- en analysemethodes voor meststoffen, bodem en diervoeders

Zoals werd opgemerkt onder randnummer 3.2.1, ligt de delegatie aan de minister voor de ontworpen regeling vervat in artikel 45, § 1, tweede lid, VLAREL,³ dat op haar beurt rechtsgrond ontleent aan artikel 5.6.2⁴ van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM). Bovendien ontleenen de artikelen 45⁵ en 58/5⁶ VLAREL tevens rechtsgrond aan artikel 5.6.5 DABM⁷.

Bijgevolg kan voor de ontworpen regeling, op decretaal niveau, naast artikel 61, § 8, van het Mestdecreet, eveneens rechtsgrond worden ontleend aan de artikelen 5.6.2 en 5.6.5 DABM.

in het kader van het Mestdecreet’. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de wijze waarop de staalnames en de analyses, die ter uitvoering van dit decreet verricht worden, moeten uitgevoerd worden.”

³ Zoals ingevoegd bij artikel 256 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw’. Met deze bepaling stemde artikel 253 van het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 overeen. Volgens de bij dat ontwerp gevoegde rechtsgrondentabel ontleent artikel 253 rechtsgrond aan artikel 5.6.2 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

⁴ Artikel 5.6.2 DABM luidt:

“De uitoefening van bepaalde functies, het verstrekken van opleidingen, het nemen van monsters en de uitvoering van metingen, beproevingen en analyses door rechtspersonen of natuurlijke personen kan afhankelijk worden gemaakt van het voorafgaand verkrijgen van een erkenning.

De erkenningen, vermeld in het eerste lid, worden op grond van de aard ervan in categorieën ingedeeld.

De rechtspersonen of natuurlijke personen die in het bezit zijn van een bepaalde titel die door de Vlaamse overheid of door een door haar erkende organisatie is uitgereikt, krijgen van rechtswege een erkenning als vermeld in het eerste lid.

Rechtspersonen of natuurlijke personen die in het bezit zijn van een bepaalde titel die in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte of in België is uitgereikt door een andere overheid of organisatie dan de overheid of organisatie, vermeld in het derde lid, en waarvan ten aanzien van een bepaalde erkenning voorafgaandelijk de gelijkwaardigheid is vastgesteld, krijgen van rechtswege een erkenning als vermeld in het eerste lid.

In afwijking van het eerste lid kan bij een tijdelijke en incidentele uitoefening van de erkenningsplichtige handelingen, vermeld in het eerste lid, voor een persoon die niet is gevestigd in het Vlaamse Gewest alleen een voorafgaande kennisgeving worden vereist. Die procedure wordt ingesteld op voorwaarde dat door de aard van de specifieke handelingen een tijdelijke en incidentele uitoefening in redelijkheid mogelijk is en de voorwaarden alleen betrekking hebben op het bezit van beroepskwalificaties.

De Vlaamse Regering bepaalt voor welke functies, opleidingen en handelingen als vermeld in het eerste lid, de erkenningsplicht en, in voorkomend geval, de kennisgevingsplicht, vermeld in het vijfde lid, geldt. Ze stelt tevens de nadere regels vast met het oog op de uitvoering van de bepalingen van de leden 2 tot en met 5.”

⁵ Artikel 45 VLAREL maakt deel uit van hoofdstuk 8 “Gebruikseisen voor erkenning”, waarvoor een specifieke rechtsgrond kan worden gevonden in artikel 5.6.5 DABM.

⁶ Artikel 58/5 VLAREL werd ingevoegd bij artikel 268 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019. Voor artikel 268 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 werd artikel 5.6.5 DABM als rechtsgrond aangewezen. Gelet op de koppeling met het BAM, kan voor de ontworpen toegestane afwijking op decretaal niveau worden aanvaard dat artikel 61, § 8, Mestdecreet *juncto* artikel 5.6.5 DABM rechtsgrond biedt.

⁷ Artikel 5.6.5 DABM luidt:

“Het gebruik van erkenningen kan aan gebruikseisen worden onderworpen. Die gebruikseisen kunnen periodieke evaluaties inhouden waarvan het resultaat de schorsing of het verval van rechtswege van de erkenning tot gevolg kan hebben.

De Vlaamse Regering stelt de gebruikseisen vast, alsook de nadere regels voor de schorsing of het verval van rechtswege van de erkenningen.”

3.3.2. De gemachtigde zoekt voor de bepalingen van het compendium die betrekking hebben op het verwerken, opvragen en uitwisselen van gegevens (hoofdzakelijk terug te vinden in BAM/deel8/03, BAM/deel8/04 en BAM/deel8/20) rechtsgrond in artikel 4, § 4, van het Mestdecreet dat luidt:

“§ 4. De Vlaamse Landmaatschappij kan voor de uitoefening van haar taken, als vermeld in § 1, in overeenstemming met de bepalingen van de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens, met administratieve overheden, diensten of andere derden gegevens uitwisselen of opvragen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van deze taken.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast, onder meer met betrekking tot de aard van de gegevens die uitgewisseld of opgevraagd kunnen worden, tot de vorm waarin en de wijze waarop deze gegevens worden verwerkt en uitgewisseld.”

Vermits artikel 4, § 4, van het Mestdecreet geen rechtsgrond biedt aan artikel 45 VLAREL, kan het niet dienstig als rechtsgrondbepaling worden ingeroepen voor de in het voorliggende ontwerp geregelde gegevensverwerkingsaspecten.

3.4.1. Gelet op het voorgaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat in zoverre de gegevensuitwisseling (hoofdzakelijk terug te vinden in BAM/deel8/03, BAM/deel8/04 en BAM/deel8/20) betrekking zou hebben op persoonsgegevensverwerking, betreffende bepalingen uit het ontwerp dienen te worden weggelaten.

Bovendien dient te worden benadrukt dat de overeenkomstig artikel 45, § 1, tweede lid, VLAREL bepaalde wijze van bekendmaking van dit BAM, waarbij de inhoudstafel van het BAM bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*, op gespannen voet staat met de vereisten van wettelijkheid en voorzienbaarheid inzake verwerking van persoonsgegevens die voortvloeien uit artikel 22 van de Grondwet, en met de regels van bekendmaking overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet, die zich ertegen verzetten dat regels met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens niet integraal in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, wat een bijkomend argument vormt om betreffende bepalingen uit het ontwerp weg te laten.

3.4.2. Voor BAM/deel8/20, punten 5.2 en 7.2, waarbij een erkenningslogo “VLAREL” en een verwijzing naar de erkenningsstatus respectievelijk voor monsternames en per parameter wordt vastgesteld,⁸ kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 49 VLAREL dat bepaalt dat op de verslagen en andere documenten die afgeleverd worden door een erkend laboratorium, een erkenningslogo wordt aangebracht en duidelijk wordt vermeld voor welke uitgevoerde monsternemingen, metingen, beproevingen en analyses het laboratorium erkend is en voor welke niet, dat het erkenningslogo door de minister kan vastgesteld worden en dat de verslagen en andere documenten gedurende ten minste vijf jaar worden bewaard en ter beschikking gehouden van de bevoegde afdeling en het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest.

⁸ Wanneer voorschriften worden overgenomen uit hogere normen, dient dit tot uitdrukking te worden gebracht met de passage ‘Overeenkomstig artikel ...’ Dit moet gebeuren bij de hier aangehaalde punten 5.2 en 7.2 die stellen dat het laboratorium duidelijk moet vermelden voor welke metingen, beproevingen en analyses het erkend is en voor welke niet.

Vermits de ontworpen bepalingen echter niet onderworpen zijn aan hetzelfde juridische regime als de bepalingen genomen op grond van artikel 45 VLAREL (ze moeten niet worden voorgesteld door de bevoegde afdeling en worden niet opgenomen in het methodenboek dat conform artikel 61, § 8, van het Mestdecreet moet worden beheerd door de Mestbank en het logo moet wel worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*), worden ze het best uit het ontwerp weggelaten.

Dezelfde opmerking geldt ook voor de ontworpen bepalingen die respectievelijk betrekking hebben op het verwerken, opvragen en uitwisselen van gegevens (hoofdzakelijk terug te vinden in BAM/deel8/03, BAM/deel8/04 en BAM/deel8/20) en op het gebruik van de gps-datalogger (in hoofdzaak terug te vinden in BAM/deel8/04), en rechtsgrond kunnen vinden in de artikelen 53/1 en 58/4 VLAREL.

VORMVEREISTEN

4.1. De ontworpen regeling bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ (hierna: AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel door een regering in verband met verwerking van persoonsgegevens.

4.2. De gemachtigde heeft verklaard dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit niet werd ingewonnen aangezien het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie werd gevraagd.

In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017,⁹ heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de AVG,¹⁰ noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de “specifieke” regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen.¹¹ Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om

⁹ *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

¹⁰ Zie immers artikel 51, lid 1, van de AVG.

¹¹ *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 115 (opmerking 7.1).

adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de in opmerking 3.1 aangehaalde verordeningsbepalingen, hoort daar ook onder.

Zoals echter eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de “algemene” regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld.¹² Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

5. Artikel 45, § 1, tweede lid, VLAREL vereist dat het compendium wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit op voorstel van de bevoegde afdeling.

Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde dossier blijkt niet dat dit voorstel is gedaan. Het voorliggende ontwerp kan enkel doorgang vinden als aan deze verplichting is voldaan, waarvan tevens melding dient te worden gemaakt in de aanhef.

6. Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’ dient elk ontwerp waarbij een technisch voorschrift wordt vastgesteld, “onverwijld” aan de Europese Commissie te worden meegedeeld.

Artikel 1, lid 1, f), eerste lid, van voornoemde richtlijn omschrijft een technisch voorschrift als “een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die *de jure* of *de facto* moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat (...)”.

In het ontworpen BAM worden heel wat technische voorschriften in de zin van die richtlijn verplicht gesteld, zodat de aanmeldingsprocedure dient te worden doorlopen.¹³⁻¹⁴

Bij die aanmelding overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de voormelde richtlijn moet ook rekening worden gehouden met de *standstill*-periode bedoeld in artikel 6 ervan.

¹² *Ibid.*, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

¹³ Cfr. bijv.

<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/nl/search/?trisaction=search.detail&year=2018&num=531>
<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/nl/search/?trisaction=search.detail&year=1997&num=821>

¹⁴ Zie bijv. BAM deel 8/01 ‘Validatie en kwaliteitscontrole van toestellen voor monsternamen van vloeibare mest bij verpompen’ (pag. 170 en volgende van bundel); BAM deel 8/04 GPS-datalogging; de technische normen die verplicht worden gesteld.

7. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van deze vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsnog om advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

8. Doorheen het BAM worden technische normen NEN, NBN en ISO verplicht gesteld.

In het verleden heeft de Raad van State al herhaaldelijk gewezen op het probleem dat technische normen waarnaar wordt verwezen in wet- en regelgeving, niet in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, dat ze niet in het Nederlands [en in het Frans] zijn gesteld of vertaald en dat ze in de regel enkel beschikbaar zouden zijn tegen een bepaalde vergoeding.

Het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waarnaar in Belgische rechtsregels wordt verwezen, zou op een horizontale manier moeten worden onderzocht en opgelost. Mochten er voor het oplossen hiervan bijzondere redenen zijn om bij (bijzondere) wet af te wijken van de gebruikelijke bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, dan zal erop moeten worden toegezien dat deze bekendmaking beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden op het gebied van toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking. Essentieel hierbij is de beschikbaarheid van een Nederlandse versie van de betrokken normen. Daarnaast mag, indien voor het consulteren van de voornoemde normen een vergoeding wordt gevraagd, het bedrag ervan de toegankelijkheid van die normen niet op onevenredige wijze belemmeren.

Zolang er geen dergelijke wettelijke regeling is tot stand gekomen, wordt in de ontworpen regeling verwezen naar een norm die niet overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet is bekendgemaakt en die bijgevolg niet tegenwerpbaar is.

Bijkomend moet overigens worden opgemerkt dat geen melding wordt gemaakt van een bepaalde versie, hetgeen tot rechtsonzekerheid kan leiden. Indien een dynamische verwijzing wordt beoogd, met andere woorden een verwijzing naar eventuele toekomstige versies, gaat het om een ongeoorloofde delegatie van regelgevende bevoegdheid aan een private normeringsinstantie, aangezien de toekomstige inhoud van die technische normen door die instantie wordt bepaald.

BIJZONDERE OPMERKINGENAanhef

9. Rekening houdend met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling is opgemerkt *sub* 3 tot 3.4.2, dient onder de rubriek “Rechtsgronden” te worden verwezen naar de artikelen 5.6.2 en 5.6.5 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ en dienen de verwijzingen naar artikel 4, § 4, van het Mestdecreet en naar de artikelen 53/1 en 58/4 VLAREL te worden geschrapt.

Artikel 3

10. Luidens deze bepaling treedt dit besluit in werking op 1 september 2020.

De gemachtigde gaf hierbij de volgende toelichting:

“Wat betreft vragen 4 en 5 is het zo dat er bij de opmaak van voorliggend besluit werd van uitgegaan dat de wetgevende procedure voor 1 september ging afgerond zijn. Door omstandigheden nam een en ander langere tijd in beslag, waardoor het besluit op heden nog niet genomen is geworden. Het is hier niet de bedoeling om het besluit terugwerkende kracht te geven, doch wel om het besluit zo snel mogelijk in werking te laten treden. Het najaar is immers een heel drukke periode voor het nemen van staalnames en analyses in het kader van het Mestdecreet. Hoe sneller het besluit dan ook in werking kan treden, hoe beter. Aangezien, zoals hoger gesteld, het niet de bedoeling is om aan voorliggend besluit een terugwerkende kracht te geven, zal, van zodra het duidelijk is wanneer dit besluit genomen kan worden, het artikel 3 aangepast worden met een nieuwe datum van inwerkingtreding, die niet retroactief zal werken.

De concrete datum van inwerkingtreding is dan ook afhankelijk van het tijdstip waarop het volledig regelgevend traject is afgewerkt (met inbegrip van het advies van de Raad van State).

Volledigheidshalve kan er ook op gewezen worden dat een dergelijke snelle inwerkingtreding *in casu* geen probleem is, aangezien de impact van voorliggend besluit beperkt is. Zoals reeds uiteengezet in de begeleidende brief, wordt wel het volledige compendium vervangen, doch zijn er slechts een beperkt aantal wijzigingen ten opzichte van de vorige versie.”

Met het voorstel om af te zien van de terugwerkende kracht kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wilfried VAN VAERENBERGH